

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 607/2017
21.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Наташе Тошић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К бр.512/2016 од 15.12.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.204/17 од 06.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 21. јуна 2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Наташе Тошић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К бр.512/2016 од 15.12.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.204/17 од 06.03.2017. године у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К бр.512/2016 од 15.12.2016. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, за које дело је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од две године, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од једне године и два месеца, у које казне је окривљенима урачунато време проведено у притвору од 19.07.2016. године па надаље, до упућивања у установу за издржавање кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања кривичних санкција у првостепеној пресуди.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да на име паушала плате суду износе од по 5.000,00 динара, те да на име трошкова кривичног поступка плате

суду, и то окривљени АА износ од 14.129,85 динара, а окривљени ББ износ од 14.506,34 динара, све у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде.

Истовремено, на основу члана 88. КЗ, према окривљенима је изречена мера безбедности протеривања странаца из земље, те су окривљени као држављани Републике ... протерани са територије Републике Србије на време од 10 година. На основу члана 87, 80. и 79. став 1. тачка 7) КЗ, према окривљенима је изречена и мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.204/17 од 06.03.2017. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Зајечару, окривљеног АА и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Зајечару К бр.512/2016 од 15.12.2016. године потврђена у односу на овог окривљеног.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Наташа Тошић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи конкретно о којим повредама закона се ради, с тим што из образложења захтева произилази да правноснажне пресуде побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изложених у захтеву за заштиту законитости, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА истиче да се правноснажна пресуда заснива на недозвољеном доказу, обзиром да је окривљени осуђен на основу исказа сведока ВВ и ГГ, који су своје исказе дали пред тумачем, који није званични тумач за арапски језик.

По оцени овога суда изложени наводи захтева за заштиту законитости су неосновани.

Наиме, из списка предмета утврђује се да су дана 19.07.2016. године сведоци ВВ и ГГ испитани у просторијама Основног јавног тужилаштва у Зајечару у присуству преводиоца ДД који је сходно члану 87. став 3. ЗКП, положио заклетву да ће верно пренети сва питања и одговоре које постави орган поступка, обзиром да није стални судски преводилац.

Одредбом члана 87. став 2. ЗКП, прописно је да, ако окривљени не разуме језик поступка – постављаће му се питања преко преводиоца. Ставом 3. истог члана прописано је да ако тумач или преводилац није раније заклет, положиће заклетву да ће верно пренети питања која се окривљеном упућују и изјаве које он буде давао, а ставом 4. истог члана прописано је да се одредбе ЗКП-а, које се односе на вештаке, сходно примењују и на тумаче и преводиоце.

Одредбом члана 114. став 3. ЗКП, прописано је да ако за одређену врсту вештачења постоје вештаци са списка сталних вештака, други вештаци се могу одредити само ако постоји опасност од одлагања или ако су стални вештаци спречени или ако то захтевају друге околности.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те да је приликом саслушања сведока ГГ и ВВ судски тумач ДД положио заклетву, обзиром да нема статус сталног судског преводиоца, те да су наведени сведоци испитани у свему у складу са одредбама члана 87. став 2, 3. и 4. ЗКП, те сходном применом члана 114. став 3. ЗКП, јер су окривљени држављани Републике ..., па је очигледно у конкретном случају постојала опасност од одлагања, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног – да је суд учинио повреду закона на штету окривљеног, јер је противно одредбама ЗКП, прихватио превод ДД, који није званични преводилац и тумач за арпски језик, неосновани.

Наведена повреда закона истицана је и у жалби браниоца окривљеног АА, која је изјављена против првостепене пресуде, а другостепени суд је на страни 4 став други изнео јасне разлоге због чега налази да је саслушање сведока миграната у присуству преводиоца ДД спроведено у свему по одредбама ЗКП-а, које разлоге Врховни касациони суд прихвата као правилне и на ове разлоге и упућује, сходно члану 491. став 2. ЗКП.

Из изложених разлога, по оцени овога суда, бранилац окривљеног неосновано указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те је захтев у овом делу одбијен као неоснован, на основу члана 491. став 1. ЗКП.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Бранилац окривљеног у преосталом делу захтева истиче да ни првостепени, а ни другостепени суд у својим пресудама не дају образложење због чега сматрају да се у конкретном случају ради о кривичном делу недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. КЗ, а не о кривичном делу из члана 350. став 1. КЗ, из којих навода произилази да бранилац окривљеног у овом делу у суштини побија разлоге о одлучним чињеницама и указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног у захтеву наводи и да је првостепени суд неосновано одбио предлог одбране да се од Министарства одбране тражи

сателитски снимак границе са Републиком Бугарском, иако је према ставу браниоца суд био у обавези да затражи наведени доказ службеним путем, а тек по добијању одговора да настави са поступком. Изложеним наводима захтева по оцени овога суда, указује се на повреду одредаба члана 395. став 2. ЗКП и члана 367. став 2. тачка 7) ЗКП, које одредбе се односе на руковођење главним претресом, а у ширем смислу и на погрешно, односно непотпуно утврђено чињенично стање.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Дакле, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и у поступку пред апелационим судом.

Како се преосталим наводима захтева браниоца окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те на повреду одредаба чланова 395. став 2. ЗКП и члана 367. став 2. тачка 7) ЗКП, као и непотпуно утврђено чињенично стање, које повреде не представљају разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и њиховим браниоцима због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбацио као недозвољен, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Из наведених разлога, донета је одлука као у изреци и то у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић